

lifting up its head a little. After a minute's pause the snake would creep very slowly, without any haste or visible emotion, towards the slug until the snake's head was only at a distance of half an inch from the slug. There the snake stopped and remained motionless for another minute, whereupon the snake approached half an inch more, and, with a thrust of its head caught the slug. That is the only move which I could term with some exaggeration as "Hasty". In the same slow manner, typical for this species, it began to chew on the slug until the prey vanished into the oral cavity of the snake. It was interesting to observe how a few moments later the dorsal shield of the slug appeared at the edge of the snake's mouth, where it was pushed out. So far as I know this is the only snake which does not swallow its prey entirely.

Though generally considered to be nocturnal, *Haplopeltura* was often seen feeding at daytime. I never saw this snake feeding on anything else than slugs and in view of its slow movements it would be very unlikely that it would be able to catch animals other than slugs and often I was tempted to assume that the slug is the quicker one of the two.

BOEKBESPREKING

"GLORIA MARIS" Schelpen; in 1951 uitgebracht door het Uitgeversbedrijf "De Spieghel" te Amsterdam, 4to. 16 pag. text, 64 platen.

"Dit boek is gewijd aan de schoonheid van de schelpen uit de Maleische Archipel", zo staat er in de verantwoording op pag. 5 van dit schitterende plaatwerk, waarvoor Mevr. W.S.S. van Benthem Jutting de text schreef in het Nederlands. Paul Bessem maakte de bijzonder goede foto's die elk een plaat opleverden voor dit werk. Elke plaat geeft een afbeelding van een schelp die in de zeeën van dit eilandrijk leeft. Vijf röntgenfoto's tonen ons de fraaie lijnen van het inwendige van enkele schelpen waardoor een duidelijk constructiebeeld gegeven wordt.

In de text vindt men van elke afgebeelde schelp enkele wetenswaardigheden en tevens de afmetingen van de gefotografeerde voorwerpen die alle deel uitmaken van de collectie van het Zoölogisch Museum te Amsterdam.

Behalve de wetenschappelijke namen zijn in de tekst zoveel mogelijk de namen genoemd die de grote Natuuronderzoeker Rumphius, die op Ambon leefde, werkte en stierf, in zijn "Amboinsche Rariteitenkamer" gebruikte. Deze namen zijn meestal vertalingen van de maleise namen waarmee Ambonse vissers deze dieren aanduiden.

Een keurig verzorgd plaatwerk waarvan een Indonesische uitgave nog verwacht wordt. Wij vonden een prijs vermeld van f 14.25 (Ned. Crt).

L. Butot.